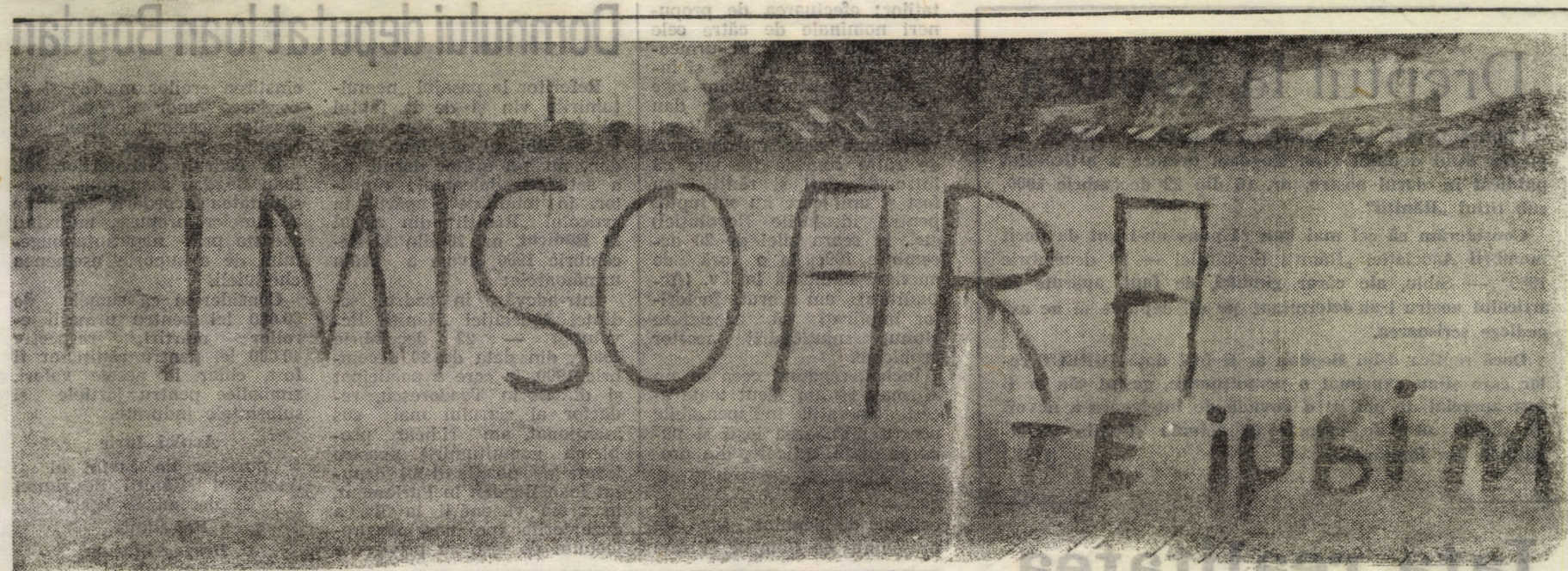

E SCRIS PE ZIDURILE SIBIULUI

— MANIFEST —

De zile, de săptămîni, de luni, ORAȘUL MARTIR TIMIȘOARA solicită un dialog cu Puterea, care este amînat sau refuzat sub diferite pretexte. În plus, Puterea a izolat acest oraș care a fost și rămîne INIMA REVOLUȚIEI ROMÂNE. Poate cineva crede că locuitorii Timișoarei — SUTE DE MII DE CETĂȚENI! — urmăresc destabilizarea politică, economică, socială a țării? Putem crede că toți sînt în slujba unor „agenturi străine” sau „forțe externe cu interese obscure”?

SIBIENI

Ați uitat, oare, că Timișoara a aprins flacăra Revoluției din decembrie și VOI AȚI FOST PRIMII CARE I-AȚI URMAT? Să vă fi copleșit într-atît „nevoia de liniște” și goana după zilnica bucată de pîine și salam?

PARTIDE POLITICE, SINDICATE, ASOCIAȚII DE ORICE FEL,

Vă mulțumește simpla voastră existență și „înregistrare legală”???

MUNCITORI, INTELECTUALI, STUDENȚI

Să nu vă intereseze că cei asemeni vouă din Timișoara sînt în fața ULTIMEI SOLUȚII — GREVA GENERALĂ și GRE-

VA FOAMEI — pentru o viață mai bună și mai democratică? Să nu vreți să faceți nici măcar minimul efort de informare pentru a afla ce se întîmplă cu adevărat acolo? Să fie mai „cetățenesc” să credeți că la Timișoara au declarat grevă doar bișnițarii?

Pentru ca Sibiuul să nu înscrie numele său pe o pagină albă în lupta pentru democratizarea României,

Pentru a nu uita că și noi, ca și timișorenii am fost uitați de către Putere,

ALIANȚA CIVICĂ — FILIALA SIBIU

cheamă toți cetățenii Sibiuului să-și exprime poziția față de situația din Timișoara PRIN ACȚIUNI LIBER CONSIMȚITE ȘI DEMOCRATICE, DAR SĂ FACĂ CEVA!!!

ZIARUL „21 RADICAL”

pune la dispoziția dumneavoastră paginile sale, fără nici o discriminare, pentru exprimarea de opinii argumentate în legătură cu

FENOMENUL TIMIȘOARA

SIBIENI!!! Cine acum nu se trezește, VA FI PAGINĂ MOARTĂ PENTRU ORICE ISTORIE!!!

LIBERTATE • DEMOCRAȚIE • ADEVĂR

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II

nr. 26

(CCIL)

Vineri,

11

Ianuarie

1991

3 lei

Abonament

colectiv

2 lei

Greva Banatului!

În timp ce întreaga țară pare amorțită la Timișoara unde domnește încă Revoluția, totul este vulcanic. Evenimentele de acolo lasă loc retoricii doar în comunicatele Tv.

Adevărul este că de un an și mai bine acest oraș învață țara cum se luptă pentru democrație. Ultima mare „izbindă” a timișorenilor este o GREVĂ GENERALĂ a întregului județ care susținută mai mult timp ar putea atrage atenția întregii Europe democratice.

În 9 ianuarie, la ora 15 în

Piața Operei din Timișoara a avut loc un mare miting, autorizat pentru două ore, organizat de Federația „Timișoara” a Sindicatelor Libere din județul Timiș. Au participat peste 20.000 de oameni, care au susținut un Comunicat în 15 puncte căruia i-a dat citire dl. Adrian Șimon — vicedir al Federației „Timișoara” a Sindicatelor Libere din județul Timiș. Conținutul Comunicatului este următorul:

„Avînd în vedere evenimentele grave petrecute în ultimul timp, grevele din întreprinderi și nemulțumirile generale ale orașului și jude-

tului, vă prezentăm sinteza motivelor ce ne pun în situația ca după mitingul din 9 ianuarie 1991 să hotărîm declanșarea GREVEI GENERALE la nivel județean: 1. Lipsa unui răspuns la toate revendicările prezentate de sindicatele județului Timiș; 2. Sistemul de contracte economice nefavorabile; 3. Inexistența pe piață a produselor de primă sau strictă necesitate; 4. Lipsa materiilor prime și materialelor; 5. Lipsa bazei valutare a întreprinderilor; 6. Inexistența motivației muncii; 7. Lipsa legilor economice de importanță majoră pentru restructurarea în-

treprinderilor; 8. Lipsa următoarelor legi de strictă necesitate: Legea salarizării; Legea protecției sociale și a sindicatelor; Legea șomajului și a grevelor; 9. Menținerea în continuare a vechilor structuri și reactivarea unor foste nomenclaturiști; 10. Menține-

rea sistemului centralizat în economie; 11. Neelucidarea și nepedepsirea adevăraților vinovați din timpul Revoluției din decembrie 1989; 12. Ne-

(Continuare în pag. a III-a)

Lucian FILIP

SOLIDARITATE

Timișoara (O.S.U.) str. Vasile Pârvan nr. 4 — Comitetul de Coordonare al Grevei, informează: Bani se pot trimite pe adresa: B.N. TIMIȘOARA, CONT 491101094; Alimente și medicamente, pe adresa: FLORA CRISTIAN, CONTABIL O.S.U., str. Vasile Pârvan nr. 4, 1900 Timișoara.

Dreptul la replică

Publicăm, mai jos, scrisoarea primită la redacție din partea d-lui deputat Ioan Bogdan, urmare a articolului publicat în ziarul nostru, nr. 16 din 22 decembrie 1990, sub titlul „Răniții”.

Considerăm că cel mai bun răspuns nu-l pot da decât membrii Asociației „Răniții Revoluției — 22 decembrie 1989” — Sibiu, ale căror gânduri, de fapt, apărute în articolul nostru l-au determinat pe dl. deputat să ne expedieze scrisoarea.

Dacă replica d-lui Bogdan ar fi fost dată DIRECT celor care și-au exprimat o nemulțumire, gestul său ar fi fost apreciat de noi ca o dovadă de înțelegere a nevoii de dialog, atât de necesar în actuala situație social-politică din România. (D.T.)

Iată realitatea

În cursul lunii octombrie 1990, cele 9 asociații reprezentante ale urmașilor martirilor și ale răniților Revoluției din decembrie 1989, prin dl. Marin Mladinović, au solicitat, de la tribuna Adunării Deputaților, satisfacerea unor drepturi reale, fi-rești, justificate. Aprecîind ca atare justetea cererii și mai ales întîrzierea care s-a produs în satisfacerea uneia dintre doleanțele prezentate, în ședința respectivă m-am oferit (deci nu mi s-a dat sarcină) să mă ocup personal de elaborarea actului normativ necesar, ofertă reținută cu satisfacție de către parlamentari și de către prezidiul Adunării deputaților. În acest context, în săptămîna imediat următoare am convocat la sediul Comisiei de care răspund (cea pentru buget și finanțe) pe reprezentanții celor 9 asociații, pe cei ai ministerelor implicate, ai Guvernului și Președinției. Prin măsurile luate, s-a trecut imediat la elaborarea proiectului de lege de către un grup de specialiști din Senat și Adunarea deputaților, personal căutînd și oferînd soluții financiare (fără să fi făcut vreodată obiecție ci, dimpotrivă, manifestînd o mare larghețe, care, acum este criticată de către unii parlamentari sau specialiști ai ministerelor).

În elaborarea proiectului legii s-au produs unele întîrzieri, față de care am luat poziție la timp (personal fiind convins că se putea acționa mai operativ, astfel încît drepturile respective să poată fi acordate, efectiv, în 22 decembrie 1990, cu ocazia comemorării unui an de la Revoluția din decembrie 1989).

La adoptarea legii în Parlament, dl. Marin Mladinović, în plenul Adunării de-

putaților, mi-a adus mulțumiri, așezîndu-mă pe primul loc între cei care și-au adus contribuția la elaborarea legii. Aceeași apreciere a făcut-o la postul național de televiziune în seara zilei de 20 decembrie 1990. Deci, iată modul corect și concret în care am contribuit la soluționarea doleanțelor urmașilor și răniților Revoluției, care, evident, este cu totul altul decît cel cu care ați informat dv. cititorii.

Mai mult, în timpul dezbaterii legii, unii deputați (deci nu urmași ai martirilor, sau răniți), au propus să se majoreze de 3-4 ori sumele ce se acordă odată cu titlurile, fără însă să indice și sursa financiară. În fața acestor propuneri, Prezidiul, știind că eu am rezolvat financiar doleanțele din proiectul de lege, m-a rugat (suspendînd discutarea articolului respectiv) să abordez factorii implicați în vederea găsirii resurselor financiare. Am făcut acest lucru, propunînd ca sumele din proiectul de lege să se dubleze, cu acoperire din buget, iar diferențele, să se acorde odată cu adoptarea legii privind Fondul Libertatea. Fac precizarea că am propus aceste soluții (adoptate în unanimitate de către parlamentari) deși Ministerul Finanțelor, cunoscînd situația bugetului, a insistat ca toate aceste sume (deci nu numai majorările) să fie suportate, exclusiv, din Fondul Libertatea.

Ulterior, știind că punerea în aplicare a legii necesită unele operații care pot să dureze: constituirea Comisiei speciale cu delegați ai celor 9 asociații, ai unor ministere, ai Senatului și Adunării depu-

taților; efectuarea de propuneri nominale de către cele 9 asociații cu cei care urmează să primească titlurile și însemnele instituite prin lege (titluri, care numai ele dau drepturile prevăzute de lege); verificarea acestor propuneri de către comisii (se știe că între decedați și răniți au fost și unii care nu au luptat pentru idealurile Revoluției) etc., în seara zilei de 20 decembrie 1990, la o oră de maximă audiență la Tv. (Actualități), am cerut factorilor implicați să accelereze ritmul soluționării acestor probleme.

Închei, repetînd ceea ce am afirmat, că am făcut toate aceste operații, indispensabile pentru aprobarea legii și punerea ei în aplicare, din proprie inițiativă, din conștiință, deci nu ca sarcini primite în calitate de deputat sau de președinte de Comisie. Vizavi

În decembrie '89 dl. col. Dragomir s-a luptat vitejește cu zeci, poate chiar sute de teroriști. Nu știm cum se face dar după Revoluție au dispărut toți. Nu ne-a mai rămas nici măcar vreunul mort, să-l punem în muzeu, pentru ca dl. colonel să aibă cu ce demonstra că distrugerea a zeci de case a fost justificată. Foto: Radu DUMITRU

de această realitate, vă întreb, ce suport material și moral ați avut atunci cînd prin ziarul dv. ați pus în fața cititorilor acea frază calomnioasă?

Venîndu-mi în minte conceptele nobile pe care le ați firmați: Democrație, Libertate, Cînte, Adevăr, mă duce gîndul, firește, și la cuvintele reparatoare care se impun din partea dv.

Ioan BOGDAN

N.R.: E bine, domnule deputat Ioan Bogdan, că după un an cineva s-a gîndit și la răniții Revoluției. Acest cineva ați fost dumneavoastră. Felicitări!

Domnului deputat Ioan Bogdan

Referitor la pasajul „nemulțumirile vin și de la faptul că, în Parlament, chiar un ales al Sibiului, d-l Ioan Bogdan, nu s-a arătat dornic de a satisface doleanțele răniților, în totalitate”, apărut în articolul „Răniții” din ziarul **21 Radical**, nr. 16 din 22 decembrie 1990, avem a arăta următoarele:

Într-adevăr, în cadrul ședinței Asociației „Răniții Revoluției — 22 decembrie 1989”, din data de 20 decembrie 1990, la care a participat și dl. Dorin Teodorescu, redactor al ziarului mai sus menționat, am ridicat problema nemulțumirii noastre legate de poziția d-lui deputat Ioan Bogdan în Parlament, în urma vizionării la Tv. a dezbaterilor pe marginea proiectului de lege cu privire la

cinstirea eroilor martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora precum și răniților revoluției.

În cadrul dezbaterilor, dl. Ioan Bogdan a susținut imposibilitatea acordării integrale a sumelor propuse, motivînd aceasta prin neputința bugetului de a suporta asemenea cheltuieli.

Considerăm că sumele de 60 000 lei pentru urmașii eroilor martiri, respectiv 40 000 lei pentru răniți, ar fi fost, chiar la aceste valori, simbolice pentru jertfele și suferințele îndurate.

Acu!ai Iurie
purtător de cuvînt al
Asociației „Răniții Revoluției
22 decembrie 1989”

Președinte,
Dragoș Marius

Apel către toți oamenii cinstiți pentru un Dialog național privind refacerea moral-spirituală a poporului român

Invităm pe toți oamenii cinstiți și conștienți să participe la Dialogul național privind refacerea moral-spirituală a poporului român, inițiat în urma constatării că, în ultimul an, starea morală a neamului nostru, atât de grav afectată de ateo-comunism, a cunoscut un plus important de agravare. Scopul dialogului este acela de a găsi împreună soluțiile concrete cele mai eficiente pentru a înregistra, în sfîrșit, un reviriment în acest domeniu de care depinde, esențial, viitorul poporului român. Vă rugăm să trimiteți opiniile dumneavoastră pe adresa: Prof. Dr. Anton Moisîn, str. Stadionului, 10/4, Or. Victoria, cod 2342, jud. Brașov.

Coordonator,
Prof. Dr. Anton MOISÎN

3. PREZENT ȘI VIITOR

Deși propaganda comunistă ne-a amețit cu lozincă rolului conducător al clasei muncitoare, acum, în libertate, constatăm o serie de convulsii sociale datorate, în principiu, lipsei exercițiului politic și de orientare sindicală a celei mai mari părți din populația activă a țării noastre, muncitorimea industrială. Muncitorul român nu este, de fapt, ceea ce a ținut neapărat să realizeze, mai ales, comunismul ceaușist, o ființă care nu judecă și care nu este în stare să aprecieze interesul național ca primordial față de interesul personal, deoarece, în acel timp, el a fost obligat să lupte pentru supraviețuire fizică, coborîndu-i, în acest fel, condiția umană, din punct de vedere al percepției fenomenului so-

cial politic, la un nivel primar.

Cînd, la începutul anului trecut, Silviu Brucan făcea afirmația devenită celebră că majoritatea poporului român

o formează „stupid people”, mulți au fost acei care i-au dat dreptate, ajungînd la aceeași concluzie defetistă cu a bătrînului ideolog: poporul român nu va învăța democrația în mai puțin de 20 de ani. Cei care au judecat astfel nu au încercat să găsească motivația afirmației brucaniste (recunoașterea nivelului scăzut de înțelegere al ce-

lor pe care F.S.N. conta în alegeri).

Efectul avut asupra multora din cei ce au crezut în idealurile Revoluției a fost pierderea încrederii în posibili-

negale din punct de vedere numeric. Cît de ușoară a fost în continuare, manipularea celor mulți și speriați de schimbări radicale.

„Stupid”, conform Dicțio-

urmărită de conducătorii lui de a face din poporul român o turmă, controlată prin decret, legi, hotărîri, a cărei singură libertate să fie munca sub „înaltul” patronaj al statului.

Considerăm că sindicatele pot contribui la crearea unității celor cu interese sociale comune și la ridicarea nivelului de înțelegere a interesului politic național.

Manipularea politică va dispărea numai atunci cînd muncitorii vor primi informații pertinente, reale, despre evenimentele interne sau externe, cînd ei își vor da seama că numai uniți pot apăra interesele fiecăruia și cînd va dispărea orice reticență față de intelectualii care dovedesc sprijin pentru problematica sindicală.

(va urma)

Dorin TEODORESCU

SINDICATELE ÎN ROMÂNIA (IV)

tatea schimbării situației din țara noastră. Alții, speriați și nepregătiți pentru idei noi, au văzut în Silviu Brucan și în cei din jurul lui pe apărători ai intereselor lor, singurii care nu vor atenta la condiția de existență asigurată de stat. În felul acesta a apărut, imediat după decembrie '89, scindarea populației României în două segmente sociale,

narului englez-român, Ed. Științifică, Buc., 1965, p. 516, înseamnă: „1. abrutizat, 2. stupid, absurd, 3. năving, prost”. Acestea sînt calificativele adresate românilor de Brucan, după 40 de ani de muncă propagandistică și politică. Iată cum „profesorul” își demasca „elevii”, recunoscînd vina cea mare a comunismului: dorința nemărturisită, dar

Nu m-aș fi gândit că ar mai fi avut vreo justificare niște însemnări personale ca cele care urmează — și care nu pot exprima decât opiniile și reacțiile umorale ale unui personaj găsimdu-și prilejuri de iritare sau amuzament din împrejurări poate mai degrabă grave — dacă nu aș fi constatat că ele, aceste reacții, îmi oferă prilejul de a reveni la o preocupare mai veche și pe care îndrăznesc să o socotesc avându-și importanța ei. E vorba, adică, de felul în care am simțit că reacțiunea, laolaltă cu un număr destul de mare de contemporani ai mei, la noile declarații ale unei figuri publice (și despre care ne vine ușor să ne imaginăm că are și un rol mai puțin evident — de culise, cum s-ar spune) din viața politică românească, anume dl. Silviu Brucan. Întotdeauna luările de atitudine ale domniei sale s-au vrut interesante, căci ele puteau demonstra nu numai prezența unui spirit lucid, neînhibat de apartenențe rigide la o linie politică, ci chiar și a unui observator înțelept al evoluției politice în țara noastră (și în planurile internaționale susceptibile să intereseze actualitatea și perspectivele românești), dispus să-și împărtășească vederile politice. Căci nu e un secret pentru nimeni că dl. Silviu Brucan a fost una din luminile ziaristicii și politologiei (cum se spune) oficiale ale perioadei războiului rece și ale confruntărilor nu de puțină oriditate de la O.N.U. și din alte foruri internaționale. Cei care au avut privilegiul — în doile, firește — de a se vedea situați pe „poziții înaintate pe frontul ideologic” al acelor ani își amintesc fără îndoială de rolul magistral pe care îl aveau încă de pe atunci pronunțările înțelepte ale d-lui Brucan și analizele pe care d-sa le întreținea la fața locului cu privire la faimile în diferite domenii ale politicii și economiei americane, capitaliste în gene-

ral. Firește, ar fi necinstit să nu ne amintim acum și de schimbarea de atitudine care s-a făcut constatată la dl. Brucan în anii din urmă ai tot mai aberantului regim al dictaturii personale. Actele de curaj despre care ni se relatează în legătură cu anumite pronunțări, de cu totul alt fel, ale d-lui Brucan, erau de natură să ne tonifice speranțele, atâtea cât mai existau. Cînd, după evenimentele confuze urmînd imediat răsturnării dictatorului, dl. Brucan a reapărut în lumina ac-

la un punct de vedere exprimat cu cîteva săptămîni înainte, în ce privește erorile de aplicare ale unor măsuri, a comentat momentul vizitei monarhului — pe care l-a apreciat ca fiind la fel de prost consiliat cît au fost de neinspirati proprii noștri actuali guvernanti, și a mai considerat că are temeiuri de a socoti această vizită și alte fapte ale momentului respectiv drept făcînd parte dintr-un scenariu care „a dat chix”. Considerații, cum s-ar zice aseasonate cu mici și discrete aluzii la propriile dom-

fără echivoc, la conducerea opoziției, amplificîndu-și prezidențialele catastrofice și prin multiplicarea persoanelor vizate, folosind de data aceasta pluralul. După cîte ne amintim nu a căzut nici un cap al vreunui guvern — deși eșecul politic de care vorbea dl. Brucan la vremea respectivă s-a confirmat. (Poate cu opoziția pre iziunile d-sale vor fi mai exacte?). Însă petecul la care mă gîndesc, chiar în finalul interesantei convorbiri, este cel pe care dl. Brucan l-a aplicat televiziunii. Expunîndu-și păre-

te mass-media urmează să fie cel al inertei deliberat menținute a guvernanților, adică a celor interesați în menținerea actualilor stări de fapt. Și din cauza acestuia dl. Brucan dorește explicit menținerea emisiunilor de televiziune la nivelul de pseudo-cultură — politică și artistică — devenit obișnuit în vremurile contestate de acei, și actuali, revoluționari adevărați. De aici și opinia semnatarului a acestor rînduri cu privire la o urgentă și totală reorganizare a televiziunii, după prealabila ei demontare — („delenda est”).

Sartre, care în diferite momente ale carierei sale, s-a ocupat și el de politică și a făcut și el în mai multe rînduri analize și a încercat tipologii, mai cu seamă cu referire la unul din subiectele de pe vremuri, și fără îndoială și de acum, ale considerațiilor d-lui Brucan. Din punct de vedere al lui Sartre, burghezul tipic este un individ pus în mișcare de o caracteristică rea-credință. Și înțeleptul francez avea, pentru a-l caracteriza, un termen celebru într-o vreme, pe care l-a vehiculat și în opera sa beletristică: **salaud**. Traducerea acestui banal cuvînt, foarte folosit într-o vreme în franceza vorbită îi este, fără îndoială, cunoscută d-lui Brucan. Cel puțin din piesa de teatru în care se discută în amănunt mecanismele unei linii — unor linii — politice cunoscute și ele pe propria piele și de politologii comunisti și de cei asupra cărora se aplica această știință politologică. (Poate că interlocutorul d-lui Brucan va înfrîna oarecari dificultăți în nuanțarea exactă a termenului pe care îl ilustrează, însă, împreună cu colegii săi din actuala conducere a televiziunii, în aplicarea lui practică).

SUBTILITĂȚILE DOMNULUI BRUCAN

de Mircea Ivănescu

tualității, multă vreme vederile d-sale, așa cum și le exprima cu aceeași pondere și grijă pentru nuanțe, au părut multora pozitive — mai ales cînd se refereau la ceea ce foarte mulți dintre noi considerau a fi falimentul definitiv al politicii comuniste și al pseudo-realităților create și întreținute de această politică. Rolul pe care l-a avut însă d-sa atunci, și mai ales pe planurile mai ascunse vederii publice ale „scenariului” ducînd la instaurarea la putere a Frontului Salvării Naționale ar merita să fie odată elucidat.

Declarațiile pe care dl. Brucan a socotit cuvenit să le facă publice în penultima zi a anului trecut (printr-o ocazie incidentă care pentru un politolog s-ar putea să fie semnificativă în ziua comemorării unui fapt trist în istoria contemporană românească) au urmărit, fără îndoială, menținerea aceleiași fațade „bună pentru consum extern” a vieții politice din România. Dl. Brucan a discutat diferite aspecte ale situației politice, lăsînd de pildă să se înțeleagă aderența sa în continuare

la un punct de vedere exprimat cu cîteva săptămîni înainte, în ce privește erorile de aplicare ale unor măsuri, a comentat momentul vizitei monarhului — pe care l-a apreciat ca fiind la fel de prost consiliat cît au fost de neinspirati proprii noștri actuali guvernanti, și a mai considerat că are temeiuri de a socoti această vizită și alte fapte ale momentului respectiv drept făcînd parte dintr-un scenariu care „a dat chix”. Considerații, cum s-ar zice aseasonate cu mici și discrete aluzii la propriile dom-

niei sale eforturi de a modera spiritele. Toate acestea expuse cu autoritatea unui adevărat magistrat, în fața admirației nedismulate a unui expert reporter (care se pare că nu mai deține pentru moment și funcții administrative) al televiziunii, punctîndu-și replicile cu apelativul de obicei folosit de chelneri în fața unui client care în timpul consumației, la masa stabilimentului, nu se desparte de manuscrisele sale: „Dom’ profesor”.

Domnul profesor a fost în-

rea, înțeleptul oracol a certat înii, moderat, televiziunea pentru că este prea maleabilă față de criticile celor care nu urmăresc altceva decât să se vadă cît mai frecvent și cît mai îndelung pe micul ecran și mai ales îndemnînd-o să nu se mai ocupe de veștile din opoziție în cîntare de celebritate.

Ceea ce ar putea să-l facă pe dl. Brucan susceptibil de o eventuală acuzație de rea credință este faptul că acum d-sa exclude posibilitatea folosirii reale a televiziunii, ca un mijloc de formare a unei opinii publice mature și responsabile. Dl. Brucan știe foarte bine — a și afirmat aceasta explicit — că în momentul de față opinia publică din România este încă în stare de amorfism politic și intelectual, creată și întreținută de propaganda și mecanismele ideologice comuniste. Atîta vreme cît orice încercare de discuție logică și realistă a unor împrejurări ca de sub incidența acuzațiilor de „destabilizare” și de complot inspirat de forțe străine, e limpede că rolul pe care-l pot juca instrumentele numi-

(urmăre din pag. 1)

elucidarea evenimentelor de la Tg. Mureș; 13. Lipsa unui raport al evenimentelor din 13—15 iunie 1990; 14. Dezinformarea practică de Televiziunea Română din București; 15. Interpretarea politică a comemorării revoluției de la Timișoara și a actualelor greve cu caracter economic.

Motivăm această decizie deoarece s-au făcut nenumărate demersuri, sesizări, informări la toate nivelele. A fost refuzat un dialog real, sau tăcerea a ținut loc răspunsurilor.

În aceste condiții considerăm că Timișoara a fost frustrată de drepturile ei legitime din timpul revoluției și cerem o independență economică pe care nu o dorim ca o rupere de țară. Și să nu fie interpretată ca o independență administrativă sau politică. Cerem Parlamentului României acordarea unui vot de neîncredere dat actualului guvern și formarea unui guvern de coaliție, deoarece sistemul hotărîți să continuăm greva generală declanșată în întreprinderile noastre ca ultimă formă de protest. Liderii sindicatelor afiliate vor declanșa GREVA FOAMEI. Toate deciziile noastre au fost formulate și revendicate pentru a ne asigura o legitimitate economico-socială, de care avem nevoie, pentru a ridica standardul de viață al muncitorilor noștri. Rugăm toți muncitorii din Timișoara și județul Timiș să înțeleagă sacrificiile la care sînt supuși, în aceste momente, o greutate pe care va trebui să o acceptăm pentru a ne asigura un viitor stabil și să nu se lase

Greva Banatului!

înșelați de toate aparențele sub care guvernul încearcă să se salveze și să-și recîștige credibilitatea”.

În acest moment o delegație a greviștilor timișoreni se află în dialog cu primul ministru Petre Roman pentru găsirea unei soluții.

Au mai luat cuvîntul: Traian Pascu — lider I.C.A.S. și purtător de cuvînt al Federației „Timișoara”, Ioan Meșter de la „Guban”, Chipăilă de la Sindicatul COMTIM, Semenescu de la Întreprinderea „Electrobanat”, Leontin Popa de la „6 Martie”, Ioan Griper de la „Electromotor”, Nicolae Nicodim de la Fabrica de ciorapi.

Față de toți oamenii acestui minunat oraș trebuie să avem în suflă un imens respect, dacă atitudinal pînă acum Sibiu a întîmpinat acest sacrificiu cu indiferență. O va face și în continuare? Să nu uităm că Timișoara reeditează săptămîna lui Decembrie '89, cînd singură într-o țară a suportat teroarea unui regim! O face și acum!

Tot la miting s-au făcut referiri la un articol apărut, în ziua respectivă, în ziarul „Renașterea bănățeană” (fost ziar comunist) semnat de un necunoscut „Comitet secret pentru democratizarea Societății Timișoara”. În articol se vehiculau calomniile și acuzațiile, după care principalii lideri sindicali timișoreni ar fi fost plătiți fiecare cu cîte două sute mii lei (la atîta lideri, ar fi trebuit cam mult băneț!) de către Societatea „Timișoara”. S-au vehiculat și

acuzații după care (dată fiind naționalitatea maghiară a unor dintre ei) grevele ar fi fost de inspirație U.D.M.R. și, vezi Doamne, Ungaria. (Vechea manevră diversionistă ce a învrăjbit populația din Tg. Mureș). De asemenea, în acel articol s-au proferat acuzații și asupra șefului Poliției, dl. Viorel Pancea. Toți cei prezenți la miting, indig-

nați de o atare atitudine și de o serie întreagă de calomnii, pe care de la Revoluție încoace respectival ziar le-a cultivat în Timișoara, s-au deplasat apoi în coloană, scandînd, pînă la sediul respectivei redacții, revendicînd și un dialog cu redactorul șef, dl. Boera George. Probabil și de frică, acesta a rămas închis în redacție, ceea ce l-a

determinat pe oameni să se deplaseze la Prefectură, de unde, o delegație de 20 de oameni, în frunte cu prefectul orașului Florentin Cirpău, s-au deplasat din nou la redacția fostului ziar comunist (de unde concluzia că, în Timișoara, polițist, prefect de-ai fi, pînă la urmă tot revoluționar ajungi). Cert este că în acest moment Prefectura a decis suspendarea ziarului pe termen nelimitat, pînă la clarificarea situației și la lămurirea proceselor intentate „Renașterii bănățene”.

La centrul de achiziționare a materialelor refolosibile, aflat pe strada Cimpului, zăce de vreo cîteva luni un morman de fiare vechi, care în loc să fie reintrodus în circuitul economic, este mîncat de rugină.

Foto: Radu DUMITRU

ROM POST TELECOM DIRECȚIA DE POȘTĂ ȘI TELECOMUNICAȚII SIBIU

INCADREAZĂ:

absolvenți de liceu sau școală profesională (orice profil) pentru a lucra ca electromecanici de rețele în:

- municipiile Sibiu și Mediaș;
- orașele Agnita, Cisnădie și Copșa Mică, precum și în toate comunele din județ.

Informații la telefon 924 / 0 41 30. — 4 —

Școala de șoferi amatori Sibiu

ANGAJEAZĂ:

- CONTABIL;
- MAGAZINER.

Informații la sediul din str. Oborul de vite nr. 7, telefon 1 78 75. — 7 —

SPITALUL JUDEȚEAN SIBIU

ANGAJEAZĂ URGENT:

- șef birou financiar;
- instalatori sanitari;
- portari (bărbați) în condiții avantajoase de salarizare, spor 25 la sută din salariul tarifar;
- frizer;
- tehnician energetic și cu probleme de investiții;
- electrician auto.

Condiții de încadrare conform Legii nr. 12/1971. — 8 —

HAZ DE NECAZ

Amatorii de caricatură sînt invitați la Casa Artelor în perioada 12-26 ianuarie 1991, sîmbăta, duminică, orele 11-14, iar în restul zilelor orele 17-20, sub semnătura domnului Hanea N. Radu. — 9 —

REDACȚIA ZIARULUI „21 RADICAL”

ANGAJEAZĂ:

- CORECTOR (de preferință cu studii filologice superioare).

Informații la sediul redacției, str. Samuel Brukenthal nr. 2, orele 8-13.

SĂ FIE PACE!

Inițiativa zonal-geografică „SIBIENII PACIFIȘTI” cheamă membrii acesteia, precum și pe toți iubitorii de pace să participe la o întîlnire determinată de iminența declanșării războiului din Golf.

Întîlnirea va avea loc sîmbătă, 12 ianuarie 1991, ora 10 la sediul asociației din str. Mitropoliei, nr. 26. (2721)

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut carnet și legitimație student, liberate de Facultatea de Mecanică Sibiu, pe numele Spornic Dumitru. Le declar nule. (2720)

● Pierdut legitimație serviciu, eliberată de Întreprinderea „13 Decembrie” Sibiu, pe numele Popa Silvia. O declar nulă. (2714)

EȘECUL DIALOGULUI AMERICANO - IRAKIAN. Geneva (9 ianuarie) — Urișul porumbel al păcii de pe fațada hotelului „Intercontinental” n-a putut influența cu nimic destinul ultimei șanse date păcii. Deceniul 9 al acestui secol va fi înscris astfel sub semnul lui Marte. La conferința de presă ce a urmat celor 6 ore de discuții purtate de Baker cu Aziz (între orele 11-18 cu o pauză de o oră), rezultatul a fost calificat cu „eșec” de însuși secretarul de stat american care a mai declarat: „N-am auzit nimic despre o flexibilitate a Irakului. Nu încercăm o satisfacție de pe urma convorbirilor de azi. Șansele păcii mai există dar ele sînt în minile Irakului. Domnul Bush n-a luat încă decizia de a ataca Irakul, însă momentul acestei decizii se apropie”. Baker a mai dezvăluit poziția refractară și încăpățînată irakiană manifestată prin refuzul lui Aziz de a primi o

DIVERSE

Asociația „Prometeu” construcții — execută lucrări de construcții pe bază de contract la sectorul de stat și particulari. Lucrări de: dulgherie; zidărie-tencuie; zugrăveli-vopsitorii; faianț-mozaicuri. Informații telefon 2 55 86. (2715)

HOPE FOR A HOPELESS WORLD revealed in God's Word-the Bible send for a free booklet to: CALS/CBM, P.O.Box. 316 King's Norton, Birmingham, England, B30 3 EA. (2716)

DECES

Deplînsăm cu durere în suflet moartea fulgerătoare a bunului nostru frate, cumnat și unchiu al lui MIHAI ROTARU din Tălmăcel. Nu te vom uita niciodată. (2717) Familia Muntiu

MULTUMIRE

Mulumim tuturor celor care au fost alături de noi în clipele grele ale despărțirii de iubitul nostru sot și tată NICOLAE SEUCHEA (2718) Familia

scrisoare a președintelui Bush adresată lui Hussein. La întrebarea unui reporter: „Veți merge la Bagdad?” a răspuns: „Exclus”. La Washington, Bush a cerut formal Congresului american o rezoluție care să-i permită folosirea forței. Comunitatea Europeană prin ministrul de externe luxemburghez aflat la cîrmă sa a propus o înfîlțire cu Aziz la Alger, la care să participe Italia, Olanda, Luxemburg. Secretarul general al O.N.U., Perez de Cuellar e gata să se ducă la Bagdad. La Paris, Mitterand a făcut un lucru rar, a vorbit 45 de minute, în ședința guvernului, pe tema Golfului. El a spus: „războiul este o soluție regretabilă și redutabilă, dar e singura soluție”. Miercuri, 120 elicoptere franceze au sosit în deșertul Arabiei Saudite. Iordania și-a închis granițele cu Irakul la fel ca în august, de teama tranzitului masiv de refugiați. Ayatollahul iranian Khamenei a declarat: „S.U.A. se visează că va rămîne stăpîna Golfului Persic”. Iar la Cairo, președintele Mubarak care l-a primit pe premierul englez Major, a spus: „Israelul va trebui să rămîna absolut neutru în caz de război”. La Geneva, Aziz a opinat: „Să nu uităm că în '81 Israelul a atacat Irakul”. Șeful Statului major american, generalul Paul Collins a apreciat: „cînd lansăm un atac îl

lansăm cu toată forța. Dacă mergem la război, ne ducem la război, nu mergem să ne jucăm”. La Bursa din New York, prețul barilului de petrol a urcat de la 23 la 30 dolari. Tot acolo valoarea dolarului a crescut, semn al tensiunii politice deoarece în situații de criză dolarul și aurul sînt considerate valori sigure.

Rubrica de Emil PORIME

Ultima oră Timișoara

Prefectul, primarul, unul dintre viceprimari și șeful Poliției și-au anunțat ieri demisia. Amănunte în ziarul de mîine.

Accident aviatic

Ieri, 10 ianuarie 1990, ora 16,42 un avion românesc, fără pasageri la bord, în momentul aterizării pe aerodromul Otopeni s-a aplecat pe o aripă luîndu-i totodată, foc motorul. Nu sînt victime omenești.

O comisie guvernamentală s-a deplasat imediat la fața locului pentru a constata cauzele accidentului. Erau de față domnul Prunariu, secretar de stat la Aviația civilă împreună cu un reporter al Radioteleviziunii române, care îi lua un interviu. Așteptăm amănunte.

Conferința ALIANȚEI CIVICE - Filiala Sibiu

— 17 ianuarie 1991, ora 16, Casa de Cultură a Sindicatelor —

Între 13-15 decembrie 1990, la București, a avut loc Conferința Națională a ALIANȚEI CIVICE, care a pus în discuție și aprobat Statutul cit și modul de organizare a acesteia.

Că urmare, Filiala Sibiu organizează prima sa conferință, care va pune în discuție modul practic de organizare și funcționare locală, va organiza alegeri democratice pentru

Consiliul Director, Comitetul de Coordonare și Secretariat. Toți cetățenii care au depus TALOANE DE PARTICIPARE nominale pînă la data de 10 ianuarie 1991, sînt invitați să participe la această conferință. Pentru bună organizare a alegerilor, aceștia sînt rugați să completeze și să remită urgent următorul talon, la sediul provizoriu al ALIANȚEI CIVICE: Sibiu,

str. Samuel Brukenthal 2, redacția „21 RADICAL”, care confirmă participarea la conferință. Participanții sînt rugați să aibă în vedere propuneri concrete pentru membrii Consiliului Director (între 11 și 19 propuneri) și secretariat (între 3 și 9 propuneri).

NOTĂ: Începînd de mîine, „21 RADICAL” publică în serial statutul Alianței Civice.

Domnul/Doamna

Localitatea

nr.

Telefon

strada

Confirm participarea la Conferința Alianței Civice Filiala Sibiu.

SEMNĂTURA

CONFERINȚA ALIANȚEI CIVICE — FILIALA SIBIU —

17 ianuarie 1991 — ora 16

CASA DE CULTURĂ A SINDICATELOR SIBIU